

Пътуване до Македония

В началото на октомври месец 2017 година към университетски театър беше отправена покана за участие на Анжела Пенчева във 4^{ти} международен фестивал “PLAYS WITHOUT A MASK, THEATER WITHOUT DISCRIMINATION”. Поканата беше приета с голям ентузиазъм от театъра на НБУ и екипа на проекта “work in progress” с инициатор доц. Въскреся Вихърва - по книгата на Анжела Пенчева – “ Да имаш ляв палец”. Действащият режисьор на проекта - Кристиана Бояджиева избра структурата, с която да бъде представен . Това бяха три миниатюри, по които са работили Александра Манчева, Мирослава Захова, Смилен Савов и Кристиана Бояджиева, заедно с Анжела Пенчева. С няколко репетиции беше направена обща структура и бяхме готови за пътуването в Македония.

Фестивалът се провеждаше в три дни- 14,15 и 16 ноември.

Нашият екип пристигна на 14^{ти} по обяд в драматичен театър Скопие, където се проведе откриването на фестивала. Имаше много различни хора дошли да покажат своята работа. Голяма част от тях Анжела познаваше от интернет пространството. Еуфория и нетърпение за споделяне се таеше в целия екип, всички бяха усмихнати и готови за фестивал- забава.

Организаторите се бяха погрижили за нашето удобство. Въпреки множеството участници и трудното им предвиждане в пространството. Всичко се случваше без проблемно. Храненото ни беше подсигурано и добре организирано. След първата вечеря менторите на групите

бяха поканени на среща, в която се обсъдиха възможностите за развити и обогатяването на такива инициативи в различните държави, споделяне на опит и справяне със възникващи ситуации. Срещата беше приятна и изключително полезна. Даваща поле за размисъл върху случващото се. На следващия ден посетихме така наречения исторически музей с осъщчани фигури, както и направихме разходка из центъра на Скопие с нашия гит.

Публиката беше 60% от деца организирани от техните училища. Останалият процент бяха хора на различна възраст, от които предимно хора на изкуството. Залата беше препълнена, буквално се „пръскаше по шевове“. Реакциите на публиката бяха бурни и некордирани до момента, в който не започна нашият пърформанс. Усещането беше сякаш публиката спря да диша. Имаше прилив на енергия, която човек трудно би описал, а и не си струва да опитва. Към финала на пърформанса публиката се „взриви“ и товаа беше момента в който Анжела танцуваше редом с нас на пода със увереността и способността на професионален танцьор. Всички станаха на крака - деца, стари, мади бяха едно и всички вперили възхитителните си погледи към сцената. Когато се изправихме за поклон, те стояха още на крака и продължаваха да ръкопляскаат, в което се усещаше възхищение към представянето ни.

Вечерта беше организирана забава, на която си изкарахме страхотно и на която получихме покана за второто ни пътуване до Македония по повод международен ден на хората с увреждания. Получихме суперлативи от министъра на културата и не само. Бяхме високо отценени. Отправяха благодарности за участието ни, настояваха и искха да направят всичко възможно да гостуваме пак.

На 16 беше церемонията по награждаването, която се проведе в Народния театър на Скопие. Бяхме отличени с награда за най-добър парформанс.

На 3-ти декември бяхме отново в Македония, този път в Струмица.

Отново бяхме посрещнати подобаващо. Настахиха ни в хотела където нощувахме и след това тръгнахме към театъра, в който се представихме отново на ниво. Разликата в двете пътувания беше, че едното ни донесе голямо отличие за работа ни - наградата 1-во място за най- добър пърформанс, а другото възможност и време да общуваме с хората с различни потребности, което ни донесе голямо богатство, неочаквани знания и най-важното нови приятели и незабравими преживявания.

